

LA MILLOR SIMPLICITAT

Molt sovint, massa, ens compliquem la vida. No se sap exactament com ni perquè, però el fet és que ens la compliquem. I llavors apareixen discussions, mals humors, agressions de tota mena, violències, fanatismes, intoleràncies, guerres...

També deu ser cert, sempre ho he sentit a dir, que la intel·ligència consisteix en deixar les coses més concretes (que poden provocar apassionaments incontrolables) i elevar-se cap a les idees generals, universals, més transcendents.

No menys cert és que la bellesa, en el seu estat més pur, es produïx i es manifesta a través del més simple, d'allò més aparentment fàcil, de la senzillesa més absoluta. Diuen que la millor música és el silenci. L'home neix nu.

En el moment en què algú aconsegueix reunir i lligar correctament dos elements bàsicament primaris, relacionar-los estretament, quasi sensualment, entre si, i elaborar-ne un producte d'una tal qualitat, s'està manifestant, plenament, el grau més elevat possible de civilització, o sigui de cultura. El domini de l'home sobre la naturalesa s'estableix, en aquest cas, de forma prodigiosa.

Cada un dels elements té prou força per si mateix. Això sí. Però resulta que la sàvia i quasi religiosa barreja d'ambdós provoca un resultat aclaparadorament brillant. I el fet és que això és del tot indiscutible. Què es pot demanar més?

Quina feina més neta, ingènua, de servei, respira aquesta unió...!! Fa d'escolanet. Ajuda als altres. A molts: pa, viandes, cargols, peixos, llegums... Un suport excels, incommensurable...

No cal ni parlar del gust, del color, de la consistència...

A mi, personalment, m'agraderia més rendir honors al seu creador, que a un pobre soldat, que a més, és desconegut.

La millor simplicitat: l'all i oli.

Jaume Santacana

P.S. Escriure aquestes quatre ratlles m'ha provocat una agradable salivera.